

[Nørgaard Sørensen]

havde set et enstrengt system hurtigere, således som vi gav udtryk for det ved EFG-lovens vedtagelse i 1977, må vi konstatere, at folketinget satte sig imod dette. I stedet fik vi en lovgivning, der sikrede arbejdsmarkedets parter den afgørende indflydelse på den fremtidige udvikling, og det mener vi så til gengæld helt bestemt bør fastholdes.

Forslaget om at indplacere social- og sundhedsuddannelser som en naturlig andendelsuddannelse i EFG kan vi støtte, og det vil sige, at vi altså ikke kan støtte hr. Bertel Haarders forslag om, at undervisningsministeren skal opgive disse planer. Vi er positive over for det udvalgsarbejde, der foregår med henblik på at indplacere disse uddannelser i EFG-systemet, og det skyldes simpelt hen, at vi ikke ønsker en udvikling, hvor unge tager to uddannelser på samme niveau, ligesom det har sit udspring i et ønske om at skabe overskuelighed i uddannelsessystemet.

Jeg skal til sidst sige, at det forekommer en smule underligt, at venstre – og jeg tror også hr. Bertel Haarder – som mange gange tidligere har fremført mange beklagelser over de stramninger i adgangsvejene, der er sket til de socialpædagogiske uddannelser, nu vil forsøge at forhindre en tilpasning af disse uddannelser til et system, nemlig EFG, hvor der netop ingen adgangsbetingelser stilles ud over, at man har gennemført undervisningspligten. Man kunne så passende diskutere, om den forpraktik, som der tales om i forslaget, kunne indplaceres i en fremtidig ny uddannelsesstruktur for social- og sundhedsuddannelserne.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal, ud over hvad hr. Bolvig allerede har sagt vedrørende redegørelsen, sige noget om venstres tre beslutningsforslag, som man har ønsket debatteret her ved samme lejlighed, og det synes jeg er en god idé.

Vi kan fra det radikale venstres side sige, at de tre forslag indeholder efter vores opfattelse ideer, synspunkter og tanker, som har krav på at blive grundigt gennemarbejdet, for flere forslags vedkommende også med henblik på at kunne blive gennemført. Vi er indstillet på at arbejde positivt med de tre forslag, selv om det ikke er alt, der er indeholdt i dem, som vi har kunnet tilslutte os. Jeg skal selvfølgelig minde venstre om, at vi

netop i fællesskab med venstre og andre partier i folketinget har vedtaget en væsentlig principbeslutning om en udbygning af ungdomsuddannelserne, og vi er allerede i gang med de overvejelser, som venstre har gjort sig her, men derfor synes jeg ikke, vi skal bebrejde partiet, at det er kommet med disse synspunkter. Jeg synes også, der er forslag, som viser utraditionelle veje til netop at sikre, at vi kan få unge i meningsfyldt arbejde på andre måder end dem, vi måske hidtil har været indstillet på at tilrettelægge.

Der er i hvert fald én ting, der ligger fast for vores vedkommende: det eneste, vi ikke kan acceptere i de kommende år, er, at unge går ledige. Vi må bruge fantasien og gå formodningsfrit til værks, og det gør venstre jo på flere områder. Men jeg mener altså, at de tre forslag egner sig til at indgå i en samlet drøftelse af den videreudbygning af ungdomsuddannelserne, som vi har under forberedelse, og det kan formentlig betyde, at adskillige af forslagene kan gennemføres.

Jeg skal sige om spørgsmålet om forpraktikken – jeg var i øvrigt selv ordfører, da man i sin tid afskaffede den i begyndelsen af 1970'erne, og jeg var meget lidt indstillet på at støtte det; tværtimod advarede jeg imod det – at jeg har personlig meget sympati for, at vi gør os nye overvejelser og tanker om forpraktik, men vil godt slå fast, at hvis ikke det kan ske i en samlet plan for de uddannelsesaktiviteter, vi vil søge at bygge op, kan vi hurtigt komme i en situation, hvor det virker meningsløst. Jeg synes dog bestemt, at forslaget bør indgå i de overvejelser, vi skal gøre os.

Jeg er lidt betænkelig ved det, som hr. Nørgaard Sørensen også her nævnte: at man via finansudvalget skulle til at tilrettelægge dele af uddannelsespolitikken. Det vil jeg gerne tage afstand fra. Jeg er klar over, at der kan være nogle økonomiske konsekvenser, som bestemt også kan have karakter af det, som finansudvalget beskæftiger sig med, men vi må vel nok holde fast ved, at uddannelsespolitikken tilrettelægges ét sted, ja, naturligvis i folketinget, men også i folketingets udvalg for undervisning og uddannelse, nemlig uddannelsesudvalget.

Jeg ville med den korte tid, der er til rådighed, nøjes med at sige dette, men vil i øvrigt efterlyse synspunkter hos de to ministre, som særlig interesserer sig for det arbej-